

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – Zöld könyv – Erdővédelem és erdészeti információcsera az Európai Unióban – Erdeink felkészítése az éghajlatváltozásra

(COM(2010) 66 végleges)

(2011/C 48/27)

Előadó: **Seppo KALLIO**

Társelőadó: **Brendan BURNS**

2010. május 17-én az Európai Bizottság úgy határozott, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 304. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

Zöld könyv – Erdővédelem és erdészeti információcsera az Európai Unióban: erdeink felkészítése az éghajlatváltozásra

COM(2010) 66 végleges.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Mezőgazdaság, vidékfejlesztés és környezetvédelem” szekció 2010. augusztus 31-én elfogadta véleményét.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2010. szeptember 15–16-án tartott, 465. plenáris ülésén (a 2010. szeptember 15-i ülésnapon) 121 szavazattal 2 ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményét.

1. Következtetések és ajánlások

1.1 Az EGSZB megjegyzi, hogy

— az erdők jelentősége az elkövetkező évtizedekben várhatóan nőni fog, mivel megújuló természeti erőforrásokat képeznek, különféle ökoszisztéma-szolgáltatásokat nyújtanak, és az emberek jólétének előfeltételeit jelentik,

— az előrejelzések szerint az éghajlatváltozás az ökoszisztémák alapvető funkcióira, és ezen keresztül az erdők által nyújtott ökológiai szolgáltatásokra is hatással lesz,

— az előrejelzések szerint az éghajlatváltozás fokozza a bizonytalanságot és növeli az olyan különféle, környezeti hatással járó és a nemzeti határokat átlépő jelenségek és kockázatok előfordulási gyakoriságát, mint például a rovarkárok, a betegségek, az aszály, az áradások, a viharok vagy az erdőtüzek,

— egyre fontosabbá válik a naprakész erdészeti tájékoztatás szerepe az erdőgazdálkodásban meghozandó alkalmazkodási intézkedések és az erdőkkel kapcsolatos döntéshozatalra irányuló kutatás szempontjából.

1.2 Az EGSZB kiemeli, hogy

— kiegyensúlyozott megközelítés alkalmazandó az erdők különböző funkcióinak kezelésekor; nem lehet kizárólag az erdővédelemre összpontosítani,

— az ökoszisztéma és az azon alapuló ökológiai szolgáltatások megőrzése, továbbá az egyéb közjavak rendelkezésre állásának biztosítása azt igényli, hogy pénzügyi ösztönzőket és tájékoztatást nyújtsanak az erdőtulajdonosoknak és az egyéb olyan szereplőknek, mint az erdészeti vállalkozók és a fapelhasználók, akik a gyakorlatban felelnek az erdőkre vonatkozó döntésekért,

— az éghajlatváltozás következményei és multiplikátorhatásai a válsághelyzetek megelőzésével és az azokra való felkészüléssel enyhíthetők;

— az államok és az egyéb szereplők közötti koordináció fontos módja a határokon átnyúló jelenségek szabályozásának és az erdészeti adatszolgáltatás javításának.

1.3 Az EGSZB azt javasolja, hogy az erdők és az erdőalapú ágazat által a zöld gazdaságban az EU 2020 stratégiával összhangban betöltött, döntő szerepet az alábbiaknak megfelelően vegyék figyelembe az uniós politikák különféle területein:

— az EU erdőkkel kapcsolatos politikáinak, így erdészeti stratégiájának és az erdőgazdálkodásról szóló cselekvési tervének is támogatnia kell az aktív erdőgazdálkodást és -használatot, valamint a fa és a faalapú termékek fenntartható és környezetbarát felhasználásának versenyképességét,

- az erdészeti ügyeknek az azokat érintő egyéb ágazatokkal és szakpolitikákkal való koordinációjára figyelmet kell fordítani többek között azért, hogy az erdőkkel kapcsolatos uniós döntéshozatalban megerősítik az Erdészeti Állandó Bizottság, valamint egyéb erdészeti tanácsadó csoportok és bizottságok szerepét,⁽¹⁾
- az ökoszisztémával összefüggő különféle szolgáltatások és közjavak díjszabását számításba kell venni az EU vidékfejlesztési politikájában.

1.4 Az EGSZB azt ajánlja, hogy az Európai Bizottság

- mutasson példát a tagállamoknak az erdészeti ügyeknek az egyéb ágazatokkal, szakpolitikákkal, a szomszédos államokkal és a többi szereplővel való koordinációját illetően a várható fejleményekre való felkészülést, valamint a kockázat- és válságkezelést illetően,
- támogassa az erdőkre épülő ágazatra vonatkozó objektív adatszolgáltatást, például „az erdők nemzetközi éve (2011)” kezdeményezés keretében, az erdőalapú ágazat erdőtulajdonosok, fogyasztók és a nagyközönség általi elfogadottságának növelése érdekében,
- támogassa a faanyag és a faalapú termékek tulajdonságaira – például éghajlati előnyeire – vonatkozó adatszolgáltatást a fenntartható termelés és fogyasztás ösztönzése érdekében,
- készítessen tanulmányt az erdőkkel kapcsolatos adatgyűjtésben részt vevő különböző szereplőkről és az általuk gyűjtött adatokról,
- fejlesszen ki erdészeti tájékoztatási és tervezési rendszereket, valamint e rendszereken alapuló helyes gyakorlatokat az erdőalapú ágazat technológiai platformjával, kutatóközpontokkal, tagállami szervezetekkel és az ágazat különféle szereplőivel együttműködve a hirtelen változások, így a katasztrófák lokalizálásának és kezelésének elősegítése érdekében,
- nyújtson több segítséget a tagállamoknak és az egyéb szereplőknek a fenntartható erdőgazdálkodás megvalósításában és ellenőrzésében, továbbá az ehhez szükséges adatok előállításában és az adatszolgáltatás harmonizációjában.

⁽¹⁾ Advisory Group on Forest and Cork, Advisory Committee on Community Policy regarding Forestry and Forest-based Industries; A Bizottság 97/837/EK sz. határozata (1997. december 9.) a 83/247/EGK határozat módosításáról, HL L 346., 1997.12.17., 95–96. o.

2. A vélemény háttere és célkitűzései

2.1 A zöld könyv azzal a céllal készült, hogy Európa-szerte nyilvános vitát indítson, amely felszínre hozza az erdővédelmi és információs politika jövőjének lehetséges megközelítéseit, és amely hasznos adalékokkal szolgálhat az Európai Unió erdészeti stratégiájának esetleges éghajlati vonatkozású felülvizsgálatához. A zöld könyv kérdésfelvetése az Európai Bizottság ezt megelőző, „Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás: egy európai fellépési keret felé”⁽²⁾ című fehér könyvének alapul.

2.2 A zöld könyv áttekinti az erdők általános helyzetét és jelentőségét, jellemzi az Európai Unió erdeit és azok funkcióit, és feltárja azokat a főbb kihívásokat, amelyekkel az EU erdőinek szembe kell nézniük. Bemutatja továbbá, hogy az éghajlatváltozás milyen veszélyekkel jár az erdők funkciói szempontjából, valamint áttekintést nyújt a rendelkezésre álló erdővédelmi eszközökről és erdészeti információs rendszerekről.

2.3 A szubszidiaritás elvének megfelelően az erdészeti politika elsősorban a tagállamok hatáskörébe tartozik. Az Európai Unió feladata legfőképpen az, hogy a nemzeti erdészeti politikákat és programokat kiegészítse többek között az alábbi értékteremtő tevékenységekkel: a tagállamok figyelmeztetése a környező kihívásokra, valamint javaslattevés uniós szintű korai fellépésre.

2.4 Ez a vélemény elsősorban arra keres válaszokat, hogy az éghajlatváltozás Európában hogyan változtatja meg az erdőgazdálkodás és az erdővédelem feltételeit, milyen irányt kell vennie az uniós szakpolitikának ahhoz, hogy nagyobb mértékben tudja támogatni a tagállamok erdészeti kezdeményezéseit, hogyan segíthet a jövőbeli kihívások leküzdésében az Európai Unió, és milyen további információk megosztására lesz ehhez szükség. Az uniós erdővédelemnek elsősorban arra kell összpontosítania, hogy az erdők a jövőben is be tudják tölteni valamennyi termelési, társadalmi-gazdasági és környezeti funkciójukat.

3. A különböző erdőfunkciók fenntartása, kiegyensúlyozása és fejlesztése (1. kérdés)

3.1 Az ENSZ-egyezmények elismerik az erdőknek az éghajlatváltozás enyhítésében⁽³⁾ és a biológiai sokféleség megőrzésében⁽⁴⁾ játszott szerepét. Összeurópai szinten – az EU erdészeti stratégiájával összhangban – az uniós tagállamok az erdészeti különféle funkcióinak kiegyensúlyozása terén elkötelezték magukat egy olyan megközelítés mellett, amely a fenntartható erdőgazdálkodásra és az erdők sokszínű felhasználására alapul.⁽⁵⁾ Uniós szinten az erdők különféle funkcióit figyelembe vették az EU erdészeti stratégiájában, erdőgazdálkodásról szóló

⁽²⁾ COM(2009) 147 végleges.

⁽³⁾ United Nations Framework Convention on Climate Change (az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye, UNFCCC).

⁽⁴⁾ Convention on Biological Diversity (Biológiai Sokféleség Egyezmény, CBD).

⁽⁵⁾ Forest Europe, korábban: Ministerial Conference on the Protection of Forests in Europe (az európai erdők védelmével foglalkozó miniszteri konferencia, MCPFE).

cselekvési tervében, valamint az erdőalapú iparágakról szóló közleményben.⁽⁶⁾ Nemzeti és regionális szinten a különféle erdőfunkciókkal többek között az erdészeti programok foglalkoznak. Az erdőalapú ágazat saját szakpolitikai kerete tehát eredményesen támogatja a különböző erdőfunkciók fenntartását, kiegyensúlyozását és fejlesztését. Ezzel szemben az erdészeti ügyeknek az azokat érintő egyéb ágazatokkal és szakpolitikákkal való koordinációja további erőfeszítéseket kíván. Erre például az Erdészeti Állandó Bizottságban (SFC), egyéb erdészeti tanácsadó csoportok és bizottságok keretében,⁽⁷⁾ valamint az Európai Bizottság szolgálatközi erdészeti csoportjában van lehetőség. Növelni szükséges az SFC szerepét az uniós erdészeti ügyekben való döntéshozatalban. Az erdészeti ügyekkel kapcsolatos ágazatközi koordinációt nemzeti szinten is hatékonyabbá kellene tenni. Fontos, hogy az Európai Bizottság példát mutasson a nemzeti szereplők számára az előrettekintés terén és az ágazatközi megközelítéssel.

3.2 Az erdők – mint megújuló természeti erőforrások, ökoszisztéma-szolgáltatások nyújtói és az emberek jólétének előfeltételei – jelentősége az elkövetkező évtizedekben várhatóan nőni fog. Például a fogyasztói piacokon az ún. felelősségteljes fogyasztók⁽⁸⁾ aránya sok európai országban már jelentős. Az erdők, valamint az erdőalapú termékek és szolgáltatások sokoldalú és fenntartható használata és az ezt támogató erdőgondozás munkahelyeket, megélhetést és jólétet teremt számos területen és szinten. Az erdőknek és az erdőkön alapuló tevékenységeknek, a fatermelésnek, az erdei melléktermékeknek és az erdei turizmusnak különösen fontos szerepe van a helyi közösségek szempontjából. Az EU 2020 stratégiával összhangban fontos megfelelő működési feltételeket biztosítani az erdőtulajdonosok, az erdészeti vállalkozók és a feldolgozó iparágak számára, mivel fokozódik a verseny a fatermelésre használt földért és a feldolgozási vagy energiatermelési célra felhasznált fáért. Az információs készségek szerepe is fontossá válik. „Az erdők nemzetközi éve (2011)” kezdeményezés lehetőséget kínál arra, hogy növeljék az erdőalapú ágazat elfogadottságát a fogyasztók és a nagyközönség körében, és hogy támogassák a fenntartható termelést és fogyasztást annak megmutatása révén, hogy a fának és a faalapú termékeknek egyéb anyagokhoz képest milyen kedvező tulajdonságaik vannak az éghajlatváltozással összefüggő problémák megoldását tekintve (pl. szén-dioxid-megkötő képesség, alacsony előállítási energia, termikus hatékonyság).

3.3 A környezethez kapcsolódó erdővédelmi és -megőrzési tevékenységeket hagyományosan stratégiai célkitűzésekkel és a megvalósításukat célzó szabályokkal, iránymutatásokkal és ajánlásokkal biztosították. Az utóbbi években az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal és az egyéb közjavakkal kapcsolatos feladatkörök egyre inkább átkerültek az erdőtulajdonosok és a vállalkozások kezébe. Nekik a környezeti kérdések kezeléséhez új ismeretekre és információkra van szükségük a különféle fellépési lehetőségekről (így a költséghatékonyságot javító közös projektekről) és a pénzügyi ösztönzőkről. Kihívásnak számít például a biológiai sokféleség és a folyók vízgyűjtőterületei védelmének, a szabadidős tevékenységeknek vagy a szén-dioxid-megkötésnek a gazdasági értékelése.

3.4 Az erdőknek, a fának és a faalapú termékeknek nagy szerepük van az éghajlat szabályozásában. Kiemelten fontosnak számít az erdők és a fatermékek szén-dioxid-megkötő képessége. A faalapú termékek más, az éghajlatváltozás elleni küzdelemben kevésbé hatásos anyagokból készült termékek helyettesítésére használhatók fel. Például az épületekben, a lakberendezési tárgyokban és a bútorközpontokban felhasznált faalapú anyagok viszonylag tartós szén-dioxid-megkötőnek számítanak. A faalapú bioenergiával bizonyos mértékig fosszilis energiaforrások is kiválthatók. Az éghajlatváltozás elleni küzdelem részeként szakpolitikai célokkal és eszközökkel ösztönözni lehetne olyan „éghajlatbarát” anyagok alkalmazását, mint a fa és a faalapú termékek.

3.5 Az elmúlt években sokfelé pusztító viharok és erdőtüzek nyomán egyre több szó esett az éghajlatváltozásnak az erdei ökoszisztémára és ezen keresztül az erdőkön alapuló tevékenységekre gyakorolt hatásairól. Az erdőknek a helyi és regionális éghajlat-szabályozásban és talajvédelemben játszott szerepe régiként eltér. Ez a szerep az utóbbi években fokozottan tudatosult, mivel több információ áll rendelkezésre a vízkörforgásról, és több a tapasztalat a száraz területek problémáiról is.

4. **Az éghajlatváltozás hatásai az erdőkre és az erdészeti ágazatra (2. kérdés)**

4.1 Az előrejelzések szerint az éghajlatváltozás fokozza a bizonytalanságot és a különféle környezeti hatások kockázatát, mint a rovarkár, a betegségek, az aszály, az árvizek, a viharok és az erdőtüzek. További kihívást jelent a globalizáció, illetve a fa és az erdészeti szaporítóanyagok hozzá kapcsolódó mozgása, mivel ezek felgyorsítják többek között a kártevő rovarok természetes élőhelyükön kívül történő elterjedését. Az erdőkhöz és az erdőalapú ágazathoz kapcsolódó környezeti kockázatok bekövetkeztének számos társadalmi és gazdasági következménye lehet. A gazdasági hatások az eszközértéknek vagy a vállalkozás működési környezetének a megváltozásából fakadhatnak. A társadalmi hatások lehetnek közvetlenek, pl. a lakóközösség megváltozása erdőjáró következtében; vagy közvetettek, pl. az érintett területek szereplői gazdasági helyzetének megváltozásából eredő társadalmi következmények. A környezeti kockázatok bekövetkeztének váratlansága sajátos, például piaci és logisztikai kihívásokat támaszt. A bizonytalanság csökkentése és a kockázatok kezelése érdekében több információra van szükség az éghajlatváltozás lehetséges okairól és következményeiről.

⁽⁶⁾ COM(2008) 113 végleges.

⁽⁷⁾ Lásd az 1. lábjegyzetet.

⁽⁸⁾ Lifestyles of Health and Sustainability (LOHAS).

4.2 A bőséges erdei erőforrásoknak és a színvonalas erdőgazdálkodásnak köszönhetően az európai erdők képesek alkalmazkodni a különféle változásokhoz. Európán belül azonban számottevő regionális különbségek vannak, melyeknek hátterében a természeti környezetbeli és társadalmi különbségek állnak. Például az előrejelzések szerint az éghajlatváltozás és az emberi tevékenységek együttes hatására a Földközi-tengert övező száraz területeken az erdőtüzek veszélye jelentősen fokozódni fog. Ha a szárazság Európában máshol is gyakoribbá válik, annak például a főként fenyvessel borított területek láthatják kárát. Ha talaj menti fagyok nélküli, enyhe telek várhatók, az megnehezíti egyes fakitermelési formák logisztikáját. Ezenkívül a gomba- és rovarkárok kockázata is nő. Azokon a területeken, ahol a kitermelési lehetőségek kihasználtsági szintje csökkent, viharkárok és ezek következtében rovarkárok jelentkehetnek. Az erdőtulajdonosok és a helyi gazdaságok jelentős gazdasági hatásokkal számolhatnak, és az erdők sokfélesége csökkenhet. A változó működési környezet változásokat hozhat a régiók viszonylagos előnyeiben, és ezen keresztül a régióközi munkamegosztásban és a társadalomban is.

4.3 Az éghajlatváltozás káros következményei felkészüléssel megelőzhetők. A szisztematikus előrejelzés hasznos mind a nemkívánatos hatások megelőzéséhez, mind pedig a váratlan változásokra, pl. a természeti katasztrófákra való felkészüléshez. Egyre nagyobb jelentőséget nyer az alkalmazkodási és megelőző intézkedéseknek a különböző szintű előrejelzéseken alapuló megtervezése. Emellett fontos, hogy az erdőkkel kapcsolatos uniós politikák és az erdőalapú ágazat technológiai platformjához hasonló testületek támogassák az aktív erdőgazdálkodást és -használatot, és növeljék a fához hasonló „éghajlatbarát” anyagok fenntartható alkalmazásának versenyképességét.

4.4 Az éghajlatváltozás következményei és multiplikátorhatásai a válsághelyzetekre való előzetes felkészüléssel, többek között a cselekvőképesség fejlesztésén keresztül enyhíthetők (pl. válságkezelési tervek, megfelelő felszerelés és helyes gyakorlatok révén). Átmeneti és válsághelyzetekben különösen fontos figyelmet szentelni a biztonsági szempontoknak, ideértve a munkabiztonságot is.

5. Az erdővédelem terén alkalmazható eszközök (3. kérdés)

5.1 Az erdővédelmi szabályozás alapja és eszközválasztéka tagállami és uniós szinten is szilárd. A hagyományos területvédelmen felül különféle kezelési korlátozásokat alkalmaznak, vagy engedélyhez kötik a tevékenységeket. Az erdészeti ágazat szempontjából problémás a szabályozás és az eszközök szétaprózottsága, valamint az ebből eredő átfedések és lehetséges ellentmondások.

5.2 Az önkéntességre alapuló védelmi eszközök elsősorban a kis erdőgazdaságok terén bizonyultak költséghatékonynak. Ezek alkalmazásához azonban szükséges a tudás és az információ terjesztése az erdőtulajdonosok körében, valamint az önkéntes védelmi intézkedések miatt felmerülő költségek és jövedelemkiadás teljes összegű megtérítése.

5.3 Jelen pillanatban a legnagyobb bizonytalanságot a védett területeken kívül eső erdők sokfélesége okozza, amelyről nem áll rendelkezésre elegendő információ. Ezenkívül a biomassa megújuló energiaforrásként való nagyobb mértékű felhasználásának célkitűzése hatással járhat az erdőgazdálkodásra és a fatermelési gyakorlatra – és ezáltal a sokféleségre is.

6. Erdőgazdálkodás és erdőhasználat (4. kérdés)

6.1 Az európai erdőgazdálkodást hosszú vágásforduló jellemzi, így az új erdőgazdálkodási eljárások hatásairól például csak évtizedek múlva lesznek információink. Bizonyos társadalmi és gazdasági feltételek növekvő igényt támasztanak a gazdasági erdőkben alkalmazandó olyan új fatermesztési és -kitermelési technológiákkal szemben, mint az energiatermelésre felhasznált fa rövid vágásfordulóval történő termesztése vagy az idősebb állományok gyérítése. Az ökológiai környezet, pl. a változó éghajlat maga is erősítheti az új erdőművelési technikák ökológiai hatásait. Az alkalmazkodó erdőgazdálkodásban az erdők állapotát és a változásokat folyamatosan nyomon követik, így a gazdálkodást szükség esetén jobban a célokhoz lehet igazítani. Az erdőgazdálkodási és -használati kérdésekről az erdőtulajdonosok döntenek, akiknek ezáltal információra van szükségük a lehetséges eljárásokról és azok potenciális következményeiről. A tulajdonosközpontú erdőtervezés az egyik lehetséges megoldás.

6.2 Az erdészeti szaporítóanyagok génállománya sokféleségének megőrzése és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásának biztosítása például úgy támogatható, hogy a fenntartható erdészet kritériumainak és mutatóinak rendszerét ehhez igazítják.

7. Elegendő és megfelelő szintű erdészeti információk (5. kérdés)

7.1 Az európai erdészeti információk három fő szervtől származnak:

- az Európai Bizottság, ügynökségei és az általa finanszírozott projektek,
- a nemzeti kutatási és statisztikai szervek, valamint
- az erdőalapú ágazat vállalkozásai és egyéb szereplői.

7.2 A szubszidiaritás elve szerint elsősorban a tagállamok hatásköre, hogy az őket érintő ügyekben eljárjanak, míg az EU feladata az, hogy közös fellépés révén hozzáadott értéket teremtsen. A tagállami kutatási és statisztikai szervezetek, például az országos erdőnyilvántartások és statisztikai hivatalok gondoskodnak a nemzeti erdészeti politika tervezéséhez és végrehajtásához szükséges erdészeti információ rendelkezésre bocsátásáról. Az erdészeti információk az EU-ban napjainkban magukban foglalják az erdők állapotával (így az erdőtüzekkel), valamint egyes esetekben a fatermeléssel és a végfelhasználással – például a faalapú termékekkel – kapcsolatos adatokat. Emellett a nemzeti szervezeteknek a nemzetközi statisztikákhoz kapcsolódó kötelezettségeik is vannak. Az Eurostat felel az európai statisztikákért az erdei erőforrásokat és a fatermelést illetően, valamint a világszintű statisztikákhoz európai adatokkal való hozzájárulásért, tehát az országos adatok összegyűjtéséért és harmonizációjáért.⁽⁹⁾ A nemzetközi kötelezettségekhez kapcsolódóan az Európai Bizottság nemzeti szervezeteket is támogatott az adatok harmonizációjában.⁽¹⁰⁾ A harmonizáció során figyelembe kell venni a közös statisztikakészítés követelményeit és az adatok tartalmában (pl. a sokféleségi mutatókban) meglévő nemzeti és regionális különbségeket. Az Európai Bizottság létrehozott többek között az országhatárokon átnyúló jelenségekkel, például az erdők egészségével⁽¹¹⁾ és az erdőtüzekkel⁽¹²⁾ foglalkozó nyomkövetési rendszereket, valamint összeurópai információs és kommunikációs⁽¹³⁾ rendszereket is.

7.3 Az erdőtulajdonosok és az erdőalapú ágazat egyéb érdekelt szereplői a működésükkel kapcsolatos vagy ahhoz szükséges információkat általában a nemzeti kutatási és statisztikai szervezetektől vagy a kereskedelmi szereplőktől kapják meg. Az

erdőtulajdonosok és az erdőalapú ágazat egyéb szereplői saját valós idejű információs rendszereikben maguk is létrehozhatnak és tárolnak információkat. A naprakész erdészeti információnak egyre nagyobb jelentősége van a változó működési környezetben és az alkalmazkodó erdőgazdálkodásban.

7.4 Az erdészeti információk nem minden országban egyformán átfogóak, pontosak és naprakészek. A legtöbb ország majdnem évente jelentést tud tenni nemzeti szinten az erdőkben lábon álló faállomány mennyiségéről. A nemzeti szervezetek egy része ezenkívül évente részletes és megbízható jelentést tud tenni hazája erdeinek egészségével és állapotával, termőképességével, szén-dioxid-mérlegével, védelmi funkcióival, az általuk nyújtott szolgáltatásokkal és életképességükkel kapcsolatos eredményekről.⁽¹⁴⁾ Az uniós tagállamok egy részében még mindig hiányosságok tapasztalhatók az információk tartalmát, pontosságát és aktualitását illetően. A nemzetközi statisztikakészítés harmonizációja érdekében az Európai Bizottság K+F-projektet és együttműködési hálózatokat finanszíroz.⁽¹⁵⁾ Az erdővédelem és az éghajlatváltozás szempontjából a legsúlyosabb hiányosságok a védett területeken kívül eső erdők sokfélesége, a bioenergia-erőforrások fenntartható használata, a szén-dioxid-tárolás és -elnyelés, (ideértve a faalapú termékeket), valamint a károsodott területek gyors lokalizálása terén találhatók. Meg kell erősíteni a tagállami szereplőknek az erdészeti adatok összegyűjtéséhez és harmonizációjához nyújtott támogatást.

7.5 Az európai szintű, harmonizált erdészeti adatok előállítását illetően a kihívást az adatgyűjtésben részt vevő szereplők nagy száma jelenti. Ezért fontos átfogó tanulmányt készíteni annak tisztázására, hogy ki milyen adatokat gyűjt.

Kelt Brüsszelben, 2010. szeptember 15-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke

Mario SEPI

⁽⁹⁾ Lásd a FAO-val, az ITTO-val és az ENSZ-EGB-vel együttműködve évente kiadott Joint Forest Sector Questionnaire-t (JFSQ) [egységes erdészeti kérdőív].

⁽¹⁰⁾ Többek között: COST E43 (Harmonisation of National Forest Inventories in Europe: Techniques for Common Reporting) [A nemzeti erdőnyilvántartások európai harmonizációja: közös jelentéstételi technikák].

⁽¹¹⁾ Forest Focus Community Scheme 2003–2006/7 [közösségi erdőfigyelő rendszer].

⁽¹²⁾ European Forest Fire Information System (EFFIS) [európai erdőtűz-információs rendszer].

⁽¹³⁾ European Forest Data Center (EFDAC) [európai erdészeti adatbank] és European Forest Information and Communication Platform (EFICP) [európai erdészeti információs és kommunikációs platform].

⁽¹⁴⁾ Forest Europe or regional contribution to global forest resource assessment (GFRA) [regionális hozzájárulás a globális erdei erőforrás-felméréshez].

⁽¹⁵⁾ FUTMON, egy, a LIFE+ keretében társfinanszírozott projekt egy EU-szintű erdőfigyelő rendszer továbbfejlesztésére és kialakítására; a JRC (Közös Kutatóközpont) keretszerződése az E-Forest Platform összefüggésében; COST hálózat, Improving Data and Information on the Potential Supply of Wood Resources: A European Approach from Multisource National Forest Inventories [az erdei erőforrások potenciális kínálatára vonatkozó adatok és tájékoztatás javítása: a többforrású nemzeti erdőnyilvántartásokra épülő európai megközelítés] (USEWOOD).